

UNIVERZITA PARDUBICE
Fakulta filozofická
Katedra anglistiky a amerikanistiky

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor práce: Richard Hlubuček

Studijní obor: Anglický jazyk pro odbornou praxi

Název práce: Metaphorical and Metonymical Analysis of Speeches of Queen Elizabeth

Akademický rok: 2016/2017

Vedoucí práce: PhDr. Petra Huschová, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Eva Nováková

Kritéria hodnocení		Hodnocení 1 - 2 - 3 - 4
Všeobecná charakteristika	Splnění zásad zpracování práce a naplnění stanoveného cíle	3
	Logická struktura práce	
	Vyváženost teoretické a praktické části	
Teoretická část	Prezentace různých teoretických přístupů k řešenému problému	3
	Kritické posouzení prezentovaných přístupů a zvolení relevantní teoretické základny	
	Zpracování kvalitní teoretické základny pro realizaci praktické části	
Praktická část	Vhodnost zvolené výzkumné metodologie	3
	Aplikace zvolené výzkumné metodologie	
	Relevantní a srozumitelná argumentace a interpretace získaných výsledků	
Práce s odbornou literaturou	Kvalita, množství a relevance zpracované literatury	3
	Kritický přístup ke zdrojům	
Formální stránka	Dodržení doporučených pravidel a norem formální úpravy (směrnice FF UPa)	4
	Kvalita vědeckého aparátu, příloh, tabulek a obrázků	
	Dodržení bibliografických norem	
Jazyková úroveň	Gramatická přesnost a komplexnost	2
	Slovní zásoba	
	Koheze a koherence	
	Interpunkce a stylistické aspekty	

Slovní vyjádření k hodnocení bakalářské práce:

Z hlediska celku je v bakalářské práci dobře vyvážený poměr teoretické a praktické části. Práce se opírá o dostatečný počet relevantních zdrojů, nicméně v souhrnu bibliografie zůstaly zahrnuty i zdroje, které nejsou nikde citovány (Benczes 2006; Dixon 2014; Lieber 2004). V úvodní části diplomant zdárně vymezuje téma práce (role obrazných pojmenování v řečnických projevech), ale pouze vágně definuje výzkumnou otázku (importance of figurative language? [s. 7]), která poněkud pozdě vyplývá implicitně až z českého resumé (s. 54).

Část teoretická zpracovává pojetí metafory a metonymie a oba tyto prostředky obrazného pojmenování jsou poměrně podrobně popsány a klasifikovány. Diplomant ovšem teoretické poznatky spíše juxtaponuje než propojuje, a v důsledku proto následující praktické analýze dat schází jednoznačně vymezené teoretické pozadí a metodologie – jako hlavní teoretická báze je sice označen konceptuální přístup, ale v analýze se do něho evidentně prolínají i jiná pojetí, např. tradiční aristotelské nebo přenášeni pojmenování na základě podobnosti vs. spojitosti.

V teoretické části postrádám také zevrubněji rozpracovanou kapitolu o stylu řečnických projevů. Přestože je v úvodu tento funkční styl zvolen jako měřítko pro posuzování účinků, kterých mohou obrazná pojmenování dosahovat u adresátů, věnuje mu diplomant velmi omezený komentář založený de facto na jediném zdroji. Sémanticko-pragmatické vlastnosti metafor a metonymií proto zůstávají jen málo provázané s aspekty stylistickými.

U praktické části lze ocenit obsáhlost získaného korpusu dat, nicméně v jeho popisu schází zásadní informace, např. jaké časové období projevy Alžběty II. pokrývají a jaký okruh adresátů oslovují (“throughout history and on varying occasions” [s. 49]), z jakých zdrojů pocházejí (přepisy? video- audiozáznamy?) apod. Vzhledem k tomu, že právě kontext projevu má sloužit jako srovnávací kritérium pro roli metafor, jsou tyto údaje klíčové. Z hlediska čtenáře, který nemá přístup k celým projevům, je pak problematický i nedostatek kontextu u citovaných příkladů. Ačkoli analýza pracuje s kvantitativními daty (absolutní počet nalezených typů metafor a metonymie a jejich poměr), nezmiňuje nikde distribuci obrazných pojmenování v rámci jednoho textového útvaru ani poměr počtu těchto pojmenování vůči počtu slov celého korpusu. Je proto těžké posoudit, jestli metafory a metonymie představují jen nahodilý výrazový prostředek, nebo naopak dominantní prvek královských projevů.

Trebaže text obsahuje bibliografické odkazy k pramenům, není ve většině případů jasné, kdy diplomant cituje, parafrázuje a kdy předkládá vlastní interpretaci zdrojů. Závažným nedostatkem je i formální úprava bibliografických odkazů (chybná podoba odkazování podle stylu author–date, nesprávné pořadí a formát interpunkčních znamének, kombinace kurzívy a uvozovek apod.), která by si vyžádala důsledný editorský zásah.

Návrh otázek a podnětů pro diskusi při obhajobě:

- 1) Užití metafor se „omezuje na novinové články, knihy, filmy a televizní pořady“ (s. 13) a metafory a metonymie „se jen zřídka vyskytují v profesní a akademické oblasti“ (s. 11), přesto jsou však podle tvrzení na str. 11 běžnou součástí „každodenního života“. Jak můžeme tento rozpor vysvětlit?
- 2) Za primární funkci strukturálních metafor je označeno porozumění („comprehension“ [s. 15]). Znamená to, že jiné typy obrazných pojmenování volí mluvčí tak, aby význam sdělení zastřel nebo znejasnil?
- 3) V kontextu konceptuálního přístupu je hlavní rozdíl mezi metaforou a metonymií definován tak, že metafora využívá mapování mezi zdrojovou a cílovou doménou (s. 12), zatímco metonymie se váže na doménu jedinou (s. 13). Na s. 22 se ovšem s odkazem na Barcelonu (2003) metonymie definuje jako přenos myšlenek a konceptů „z jedné domény do druhé“. Kolik domén je tedy při tvoření metafor a metonymií zapojeno?
- 4) Pro klasifikaci metafor je využito množství kategorií (např. EMOTIONS ARE OBJECT, ECONOMY IS A PLANT, TRADITION IS A LIGHT, RELATIONS ARE METALS atd.). Jedná se o kategorie převzaté, nebo vytvořené přímo pro účely analýzy? Podle jakých parametrů a pravidel lze novou kategorii zavést?

Výsledná klasifikace*

(možnosti klasifikace – výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl)

dobře

Doporučuji/nedoporučuji** bakalářskou práci k obhajobě.

Dne: 25. 1. 2017

Eva Nováková

Mgr. Eva Nováková

* Výsledné hodnocení není průměrem dílčích známek

** Vyhovující podtrhněte